

IT'S swingtime!

Krijg de kriebels van Ed's wintergiebels

Denk vooral niet dat witvis en andere karperachtigen in stilstaand water momenteel een winterslaap houden. Ook in jouw buurtvijver zijn ze best aan de praat te krijgen, alleen zal je hierbij wel uiterst geraffineerd te werk moeten gaan. Zet daarom deze maand de swingtip op je feederstok en ontdek de winterse kracht van dit 'gebroken' hengeltopje.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE ROBERT DE WILT

Ed met een swingende giebel die zeker geen winterslaap hield.

De watertemperatuur is door de in ruime mate gevallen hagel en sneeuw al drastisch gedaald, wanneer ik vergezeld van fotograaf Robert de proef op de som neem. In de Wollebrand bij Naaldwijk zit een behoorlijk bestand aan brasem en karper maar vooral veel giebel. En van die laatste soort wordt beweerd dat hij na een paar nachten vorst tussen de rietstoppels in hongerstaking gaat. We zijn dus benieuwd als we de hengel optuigen. Een gewone medium feederhengel met verwisselbare toppen, die we deze keer niet van een bibbertopje maar zo'n hypernerveuze swingtip voorzien. Het procedé is heel simpel: zaag een oud gebroken topje op maat en lijm hier een speciaal top-oog met schroefdraad op. Nu kun je gebruik maken van verschillende swingtips die je via een stukje rubber of siliconenslag aan de top vast zet. Superlichte swingtips voor als er geen zuchtje wind is en het water volkomen stil staat, wat zwaardere als de omstandigheden daarom vragen. Uitgezonderd de topjes wijkt het swingtippen voor de rest nauwelijks af van het feedervissen. Ook nu komt er een voerkorfje aan de lijn met daaronder de onderlijn. Met dien verstande dat ik slechts voor de eerste drie worpen een redelijk formaat korf kies – je moet immers even wat brengen – om vervolgens over te schakelen op minikorfjes die worden afgewisseld met een wartelloodje. Overdaad schaadt is immers ons winters credo.

SUBTIELE VERSCHILLEN

De opstelling aan de waterkant verschilt ook nauwelijks van die van het feedervissen. Plateau, viskist en accessoires zijn hetzelfde. Ook nu gebruik ik de feedersteun, alleen wordt deze nu veel meer naar voren gericht. Waar je bij het feederen met de top naar links of rechts vist om de beet goed te kunnen zien, wijst de swingtiphengel vrijwel recht vooruit. Dit is ook de stand van waaruit je 'aantikt'. Al hoeft je feitelijk niet eens aan te slaan omdat je bij een aanbeet op de swingtip wacht tot deze in het verlengde van de lijn wordt getrokken. Het enige wat je nog maar hoeft te doen is de hengel te heffen. Net als bij het feederen bepaal je ook nu weer je visafstand, klem je de lijn onder

de lijnclip van de molenspoel en zoek je een mikpunt om je voerkorf steeds heen te werpen. Dit laatste is wel even wennen met de swingtip: het komt er vooral op aan om soepel en zonder kracht te werk te gaan. Breng een paar korfjes lokvoer, prik twee maden op het haakje en draai de lijn na de worp zo ver strak dat de swingtip schuim omlaag hangt en een hoek van circa 100 tot 110 graden met de lijn vormt. Een kind kan de was doen.

PSEUDOBETEN

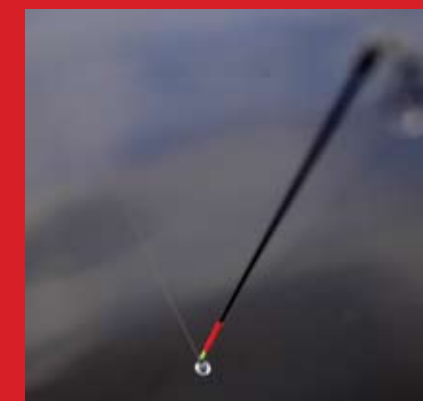
Lang wachten op een beet is in de winter niet ongewoon. Ik ben dan ook bijna verbaasd als na vijf minuten al de swingtip minimaal beweegt. Het was geen wind, want dat verschil is echt wel te zien. Ik wacht nog even, maar verder gebeurt er niets. Bij controle blijken de maden onaangeroerd, dus moet het een 'lijner' zijn geweest. In het volgende uur zie ik nog wat van die uiterst voorzichtige pseudobeten, maar laat ik me vooral niet verleiden aan te slaan. Elke verstoring is er immers één te veel. Pas als ik zie dat één made is gekneusd, stap ik over op plan B. Na het inwerpen draai ik de lijn nauwelijks nog strak zodat de dunne tip nu helemaal recht omlaag hangt. Weerstand is er nauwelijks nog en de vis kan zeker 20 centimeter met het aas wegzwemmen zonder ook maar iets te voelen. Op een gegeven moment zie ik twee tikjes die zo voorzichtig zijn dat ze op een feedertop waarschijnlijk onzichtbaar waren gebleven. Vervolgens loopt de swingtip heel voorzichtig een eindje op om daarna te blijven staan. Was het een lijnzwemmer, dan zou hij weer zakken. Nu hef ik de toch maar de hengel en is er werk aan de winkel voor Robert. Een mooie giebel vertelt ons dat de geruchten over een winterslaap bakerpraat zijn.

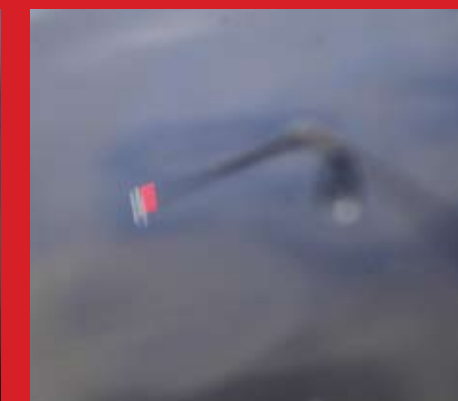
Ed zit helemaal klaar om te gaan swingen.

DE AANBEET IN DRIE SWINGENDE FASEN:

De tip komt in beweging en de eerste tekenen van een aanbeet worden zichtbaar.

De aanbeet zet goed door en als resultaat volgt de swingtip fluks de lijn die wegliep.

Pas als de swingtip in het verlengde van de hengel komt, tik je rustig aan.

Eenmaal uitgeswingd nadert de giebel het schepnet.

WEINIG WEERSTAND

Met de swingtip vis je over het algemeen binnen een afstand van 35 meter, zodat ik altijd voor nylon kies. Gevlochten lijn geeft te veel wrijving in het oogje van de swingtip, waardoor uiterst voorzichtig bijtende vis snel weerstand voelt. Nylon heeft dit nadeel niet. De hoofdlijn neem ik 14/00 millimeter dik met daaraan een voorslag van circa zeven meter 18/00. De voerkorf over de lijn laten schuiven is een optie, maar ik kies toch voor een vaste montage. De circa 30 cm lange lus die in het eind van de voorslag is gelegd (3x doorhalen), knip ik zo door dat er twee ongelijke eindjes lijn overblijven. Aan de kort-

ste van 20 cm komt een kleine speldwartel met voerkorf, aan de langste van 40 cm de onderlijn. Deze laatste is slechts 10/00 dik, circa 50 cm lang en voorzien van een stevige, maar kleine haak 16. Subtiliteit staat immers voorop bij deze visserij.

BESCHIEDEN LOKVOEREN

Schotelen we de vis in warmere perioden een rijke dis met lokvoer, maden, casters en vooral veel geknipte wormen voor, deze keer houden we het bescheiden. Mijn voorraad lokvoer past vandaag zelfs met gemak in een boterhamzakje. Verder heb ik twee armetierig kleine porties vismaden en mini's (pinkies), een handje mestpier-

tjes en wat maïs bij me. Een paar helemaal tot moes geknipte zoete maïskorrels gaan in de eerste paar korfjes. Het lokvoer dat hierbij wordt geserveerd is ook uiterst schraal: wat bruin broodmeel aangevuld met een beetje koek, zoete maïs en kokosmeel. Vingerhoedjeswerk als je begrijpt wat ik bedoel. De vis aast in deze tijd van het jaar vaak maar korte perioden van de dag en is snel verzadigd. Veel voeren is daarom zinloos en werkt zelfs averechts. Perioden niet voeren en de hengel rustig op de steun laten liggen, levert nu meer vis op dan voortdurend plonzen en slepen.

VOOR DOE HET ZELVERS

De inmiddels overleden Jan Schreiner maakte ons jaren geleden al attent op het vissen met de swingtip en bracht onder zijn Fair Play logo allerlei speciale swingtiphengels en -materialen uit. Ook nu is alles kant en klaar in diverse winkels te koop, maar zelf aan de slag gaan is ook leuk en kinderlijk eenvoudig. Het nut van een afgebroken feedertopje heb ik al aangestipt. De speciale topoogjes met schroefdraad zijn in een beetje hengelsportwinkel te koop, net als de metalen staafjes die je er in draait. Aan dit staafje komt een stukje slang waarvan je de buigzaamheid zelf kunt kiezen. Er is ook speciaal voorgebogen swingtiprubber te koop. Dit geldt ook voor de tips, maar van staafjes glasvezel en hol of massief carbon is ook van alles te maken. Kort, lang, dik, dun; voor de meest uiteenlopende omstandigheden kun je een swingtip maken. Nu in de wintermaanden zijn vooral de tipjes voor het ultralicht swingen interessant. Monteer op het uiteinde van de tip een lichtgewicht topoogje en smeer daarboven wat fluorescerende verf en (winter)klaar is Kees. Veel succes bij het swingtippen! ■

Diverse swingtips voor verschillende omstandigheden.